

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 27. marts 2015
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: SUMMSB
Sags nr.: 1501276
Dok nr.: 1655032

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 26. februar 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 575 (alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 575:

”Vil ministeren i forlængelse af samrådet den 24. februar 2015 om Sundhedsstyrelsens tilsyn redegøre for, hvad man som voksenpsykiater må ift. behandling af børn, og om alene det forhold at den pågældende psykiater behandlede børn, ikke var tilstrækkelig grund til at skride ind med en sanktion?”

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Sundhedsstyrelsen, hvortil jeg kan henholde mig:

”Det fremgår af den gældende vejledning nr. 9194 af 11. april 2013 om medikamentel behandling af børn og unge med psykiske lidelser, at det er en børne- og ungdomspsykiatrisk speciallægeopgave at vurdere, om et barn eller ung under 18 år har behov for medikamentel behandling af en psykisk lidelse.

Dette fremgik også af de tidligere vejledninger på området (vejledning nr. 11716 af 1. december 2000 om medikamentel behandling af børn og unge med psykiske lidelser, revideret ved vejledning nr. 10332 af den 10. december 2007, vejledning nr. 9415 af den 1. juni 2012 samt den nu gældende vejledning nr. 9194 af 11. april 2013)

Sundhedsstyrelsens vejledninger er vejledende, men de er et af udgangspunkterne for, hvordan sundhedspersonerne skal udvise omhu og samvittighedsfuldhed i deres patientbehandling. En læge kan godt fravige en vejledning, hvis en sådan afvigelse er velbegundet i den konkrete behandlingssituation. Afvigelse fra vejledningen er ikke nødvendigvis udtryk for manglende omhu og samvittighedsfuldhed fra lægens side, men hvis en læge vælger at afvige fra Sundhedsstyrelsens vejledning, skal dette kunne begrundes konkret.

Hvis en voksenpsykiater har børn i behandling, er dette ikke i sig selv grundlag for, at Sundhedsstyrelsen underlægger den pågældende voksenpsykiater begrænsninger eller andre sanktioner. Det skal altid vurderes konkret om de pågældende behandlinger er udtryk for omhyggelig og samvittighedsfuld lægegerning eller ej. Det skal understreges, at relevante faglige vejledninger fra Sundhedsstyrelsen altid vil være udgangspunktet for vurderingen af en sundhedspersons konkrete faglige virksomhed.”

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Mie Saabye